

Shalom, lieve vrienden.

12 juni 2026

Sinds gisteravond hebben we weer een "mooi cadeau" uit Iran ontvangen, dat voor mij een belangrijke herinnering en een waarschuwing is om de boodschap van boven voor het heilige volk Israël te begrijpen.

Zoals ik al eerder kort heb gezegd, ligt de ware kracht, de ware essentie van dit alles in het spirituele veld: eenheid en liefde tussen ons, integriteit, rechtvaardigheid en de visie die we al duizenden jaren hebben. Om HaShem te dienen en werkelijk te weten dat Hij onze verdediger is. Hij is onze gids. En Hij is onze God. Niemand anders, geen enkele andere leider, niemand. Deze boodschap is gericht aan ieder individu en natuurlijk aan de hele natie.

En nu, mijn vrienden, wil ik mijn diepe respect uitspreken voor onze fantastische vrijwilligers en studenten. Zij gaven het geweldige voorbeeld van een oprechte band met onze Holocaust-slachtoffers, en bovenal de manier waarop ze dit deden met grote nederigheid en een puur hart. We zijn het er allemaal over eens dat dit jaar heel bijzonder was. De grote verantwoordelijkheid, de voortzetting, de enorme toewijding en vooral de zeer diepe band tussen de jongeren en de slachtoffers. Dat bracht het geweldige idee samen waar Am Israël voor staat.

Timek en ik waren vorige week uitgenodigd bij zowel de mechina (school) in Kfar Hanasi als in Amir. En elke groep had een heel bijzondere sfeer. Iedereen, de meisjes en de jongens, bracht de geweldige en bijzondere ervaring van die verbinding met zich mee. Ze brachten een diepe boodschap vanuit hun ziel over dit fantastische contact met de winnaars. Alle studenten van beide scholen gaven duidelijk aan dat dit project met L'chaim de meest betekenisvolle tijd was, niet alleen tijdens de mechina, sommigen zeiden zelfs: in hun hele leven. We vroegen hen of ze opmerkingen hadden. Ze zeiden allemaal dat de band met ons troostend was, dat ze zich niet alleen voelden dankzij de goede band tussen Timek, mij en Shir. Ze hebben dit jaar zoveel geweldige dingen gedaan. Ik zal er één noemen.

Toen een paar dappere meisjes zich bij Timek aansloten, vlak voor Pesach, gingen ze op bezoek bij de zeer oude Shoa-winnaars van Kiryat Shmona, midden in de extreme oorlogstijd. En toen ik hen vroeg waarom ze dat deden? Was het bezorgen van het Pesach-pakket zo belangrijk? En het antwoord was simpel: om hen een knuffel te geven. Aan Ida, Klara, Lisa, Lariza, Roman en Raya. Daar aangekomen moesten ze zich af en toe schuilhouden in de schuilplaats met onze winnaars. Als ze die al hadden. Maar ze waren niet bang. Ze waren zo gefocust op dat doel: deze winnaars veel troost bieden.

Mijn beste vrienden, Shir en Timek zullen hier later meer over vertellen.

Daarnaast kunt u in de bijgevoegde video's een interview met enkele studenten bekijken en beluisteren.

Dit was een heel bijzonder jaar, vrienden. En dat allemaal dankzij jullie allemaal, met grote waardering vanuit het buitenland en jullie zeer genereuze steun. Ik dank jullie allemaal uit de grond van mijn hart en onthoud dat we elke maand met deze behoeften te maken hebben en dat we daar niet mee stoppen, zelfs niet voor één dag.

Blijf ons alstublieft steunen, de behoefte is er en dankzij jullie kunnen we dit platform van L'chaim voor een heel bijzonder doel gebruiken. En bovenal danken we HaShem voor Zijn zegen en voelen we ons bevoorrecht om deze geweldige kans door te geven aan de jonge generatie van Am Israël.

Zegenwensen van Shir, Shuky, Tuvia en Daniel.

Video's:

Interview met Daniel en Meital en Yoav van Mechina Kfar Hanasi, ter afsluiting van het seizoen 2026 van het project L'chaim-to-life. In het Engels. <https://youtu.be/YuLTqQdXidA>

Interview met Daniel en Noga en Yuval van Mechina Amir, ter afsluiting van het seizoen 2026 van het project L'chaim-to-life. In het Engels. <https://youtu.be/xFLi9O4EiAk>

Het verslag van Shir is als bijlage bij deze e-mail gevoegd. Lees de prachtige verhalen over haar en de studenten.

Verslag uit het noorden

Ik kijk met voldoening en dankbaarheid terug op de twee fantastische groepen studenten van de mechinot Amir en Kfar Hanasi die besloten een deel van hun leven te wijden aan het L'chaim-project. Ze gingen elke week op bezoek bij de winnaars van de Shoa in Kiryat Shmona en Neot, in Chazor en Rosh Pina en in Tzfat. Vanaf het eerste moment dat ik ze meenam naar de winnaars, klikte het meteen tussen hen en veroverden ze direct hun harten.

Twee jaar nadat de winnaars van K. Shmona geëvacueerd waren en naar huis terugkeerden, konden we hen eindelijk weer bezoeken. Velen van hen worstelen met ouder worden en raken depressief. Ik moest hen aanmoedigen om het gewoon te proberen en te zien hoe het zou gaan. Zelfs Klara aarzelde, ze vroeg zich af of ze de leerlingen wel zou kunnen ontvangen vanwege haar eigen gezondheid en die van haar man Mark. Ik herinner me dat we elkaar de eerste keer buiten haar huis ontmoetten, omdat het te veel voor haar was om tien leerlingen thuis te ontvangen. Ik wilde haar graag herinneren aan de tijd die we samen hadden doorgebracht met zoveel activiteiten. Uiteindelijk stemde ze toe en was ze heel blij met de twee geweldige studenten Emily en Arel, die haar op een heel fijngevoelige manier bleven bezoeken.

Klara met Emily en Arel

Hetzelfde gebeurde met Ida en Bracha en later ook met Larisa.

Bracha ontmoette Noah in El

En ik hoop dat Raya en mogelijk ook Lisa volgend jaar de kans krijgen om op bezoek te komen.

In Neot brachten de studenten een bezoek aan Steve en Sara. Ze vonden het er allebei erg leuk.

Jaffa met Yoav en Shiri

Twee weken geleden, vlak voor het laatste bezoek aan de leerlingen, is Steve echter lelijk gevallen met zijn driewieler. Hij brak zijn nek en liep hoofdletsel op. Hij werd met spoed naar het ziekenhuis in Haifa gebracht en, God zij dank, Steve heeft het overleefd! Opnieuw is er een wonder gebeurd in zijn leven. Hij zal er ongetwijfeld over getuigen als hij hersteld is. We wensen hem een spoedig herstel. Hij wordt behandeld in revalidatiecentrum Shoam in Pardes Chana, vlakbij waar zijn zoon Ari woont. Het zal nog even duren voordat Steve naar huis kan. Zijn zoon zal zijn huis in Neot moeten aanpassen en een verpleegkundige moeten vinden die 24 uur per dag voor hem zorgt.

In Chazor overleed Ruchama, wat een grote impact had op de leerlingen Yaheli en Nadav. Ruchama stierf aan haar verdriet, niet vanwege haar leeftijd. Ze leed emotioneel te veel. Ze was altijd erg sterk, maar dit was te veel. Tijdens een van haar laatste bezoeken vertelde ze de leerlingen openlijk dat ze wilde sterven. Ze konden het niet geloven en waren geschokt. Daarna bezochten ze haar nog een keer en overlaadden haar met oprechte liefde en troost. Een paar dagen later stierf ze tevreden. Moge haar nagedachtenis een zegen zijn. Voor deze twee jonge leerlingen was dit een levenservaring die niemand van ons had kunnen voorspellen.

Yoav en Shiri vormden een fantastisch team voor Mina en Jaffa. Ze brachten licht, leven en liefde in hun huizen. Zowel Jaffa als Mina hebben hun eigen lijden, elk op een ander niveau, en de studenten waren in staat om door de beschermende muren heen te breken en rechtstreeks hun harten binnen te treden. Yoav vertelde me dat hij door dit project zijn karakter en wat bij hem past, heeft ontdekt. Hij was degene die Mina en Jaffa ook buiten het project om bezocht, in zijn vrije tijd. Tijdens de oorlog bijvoorbeeld, toen de mechina gesloten was, kwam hij op eigen gelegenheid, soms wel twee keer per week bezocht hij Mina.

We hebben een fantastisch jaar afgesloten en 18 studenten hebben nu een levensveranderende ervaring opgedaan die hen hun hele leven zal bijblijven. Ik wens hen allen zegen, bescherming en leiding van HaShem toe. Ook zegeningen voor al onze Shoa-winnaars.

Tuvia (Timek)

Nog een paar woorden van de instructeur van de mechina:

Dit is Amir Yaron, instructeur bij Mechina Galil Elyon, vestiging Amir, 3e cyclus.

Ik deel graag mijn persoonlijke ervaringen als instructeur die het programma in de Mechina in Kibboets Amir begeleidt. Het L'chaim-to-life -programma is voor mij een periode waarin ik besef hoe belangrijk de maatschappelijke bijdrage van Holocaustoverlevenden is.

Ongeveer zes jaar geleden, toen ik nog student was aan dezelfde Mechina, deed ik als student mee aan dit programma. Sindsdien herinner ik me de kleine momenten van opwinding die voortkwamen uit een goede daad. De prettige en interessante gesprekken met Holocaustoverlevenden. Dit project laat ons inzien hoe belangrijk het is om goede, behulpzame en meelevende mensen te zijn.

Onze studenten in Amir

Alle studenten van Mechina Amir

Dank u wel voor het voorrecht om het leven te mogen herdenken en te heiligen - bij de L'chaim-to-Life Organisatie.

Eindelijk een prachtig getuigenis van Meital, over hoe ze in Tsfat contact maakte met Esther en een magnifiek verrassingsmoment dat haar nog euforischer maakte dan wat er gisteren gebeurde!

Vanaf het eerste moment dat ik vrijwilligerswerk deed voor het L'chaim-to-life-programma, veroverden Esther en Lillian mijn hart en wist ik dat dit vrijwilligerswerk een bijzonder belangrijk onderdeel van de voorbereidende school en mijn leven zou worden. Elke maandag gingen we naar Esther en Lillian in Safed, twee vrouwen die qua karakter totaal verschillend waren, maar die me beiden zonder woorden beïnvloedden.

Meital en haar moeder met Esther

Esther werd een inspiratiebron voor me. Ik had nooit gedacht dat ik iemand zou ontmoeten met zoveel vreugde en geluk, ondanks alles wat ze in haar leven had meegemaakt. Haar positieve instelling zal ik de rest van mijn leven met me meedragen en we hebben een diepe band met haar opgebouwd, als een familie.

Lillian heeft een iets andere instelling dan Esther, maar we hadden wel een klik met haar. Mentaal is ze nogal negatief ingesteld en aan het begin van het jaar hield ze vol dat we niet zouden komen en dat ze er geen kracht voor had. We zagen hoe ze zich in de loop van het jaar beetje bij beetje voor ons openstelde en we hielpen haar om wat meer van het goede in haar leven te zien, waardoor haar mentale toestand echt verbeterde. Ze is een persoon vol liefde en warmte en bij elke ontmoeting lachten en knuffelden we eindeloos. Ze heeft ons veel geleerd over familie en waarden, en elke ontmoeting was zo leuk en gezellig dat het moeilijk was om te vertrekken. Ik had het voorrecht

om vanuit de Verenigde Staten te komen en deze geweldige vrouwen te ontmoeten, die dit voorbereidingsjaar duizend keer betekenisvoller hebben gemaakt. Dankzij hen, en vooral dankzij hen, heb ik besloten om te blijven en me als 'lone soldier' aan te melden. Ik zal hen gedurende het jaar en in de toekomst zo vaak mogelijk blijven bezoeken!

Meital met haar ouders en Esther

Gisteren zijn we afgestudeerd aan de voorbereidende school en mijn ouders zijn speciaal vanuit de Verenigde Staten naar Israël gekomen. Vandaag zijn we met z'n allen op bezoek geweest bij de geweldige Esther. Ik had mijn ouders al zo lang over haar verteld en hoe graag ik wilde dat ze haar leerden kennen. We zijn bij haar langsgedaan en hebben onderweg een klein cadeautje voor haar gekocht. Ze ontving ons meteen hartelijk en begon mijn ouders te vertellen over haar indrukwekkende levensverhaal. Midden in het gesprek vertelde ik Esther dat mijn vader uit Tiberias komt, waarop ze vroeg of ze toevallig de man van haar dochter kende. We ontdekten dat de neef van mijn vader de man van Esthers dochter was, wat betekent dat we familie zijn! Op dat moment was ik zo ontroerd dat de tranen over mijn wangen stroomden van verbazing en blijdschap. Esther was ook erg ontroerd en zei dat ze zich echt met mij verbonden voelde. Het voelde echt als een wonder dat ik een heel jaar lang elke week iemand zo geweldig en indrukwekkend had bezocht, en dat ik de dag nadat ik klaar was met Mechina bij toeval ontdekte dat ze nog dichterbij me stond dan ik dacht. Het was een zeer ontroerende ontmoeting, vooral omdat mijn ouders erbij waren en zij zich op dezelfde manier met haar verbonden voelden als ik. Ook de ontdekking hiervan, na een jaar waarin ik zo aan Esther gehecht was geraakt, was een opwindend en onvergetelijk gevoel.

Meital

Daniel Braun

E-mail: danielxrw@gmail.com; Nederland: lev.margob@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510   Nederland: 06 83789051

Website: lechaim2life.org.il (hebreeuws)

lechaim2life.org.il/english (engels)

Rek.nr.: NL46RABO 0143461257 tnv Lechaimtolife te Meppel

3 bijlagen:

<https://www.youtube.com/watch?v=YuLTqQdXidA&authuser=1> Kfar Hanasi

<https://www.youtube.com/watch?v=xFli9O4EiAk&authuser=1> Amir

[file:///C:/Users/mboym/Downloads/Shir%20report%20june%20ENG%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/mboym/Downloads/Shir%20report%20june%20ENG%20(1).pdf) Verslag van Shir in het Engels

Helaas kunt u de foto's enkel in het Engelse verslag bekijken!

Vertaald: Rapport van Shir

We staan waarschijnlijk aan het begin van een nieuwe ronde met Iran, maar Godzijdank hebben we een Jaar met de geweldige vrijwilligers, een gezegend jaar vol actie, geven en een bijzondere band tussen de jongere en oudere generaties. De vrijwilligers die dit jaar aan het project werkten, waren buitengewoon toegewijd.

Tijdens onze laatste bijeenkomst deelden ze belangrijke ervaringen die ze zich nog goed herinneren en wat ze geleerd hadden van het project, en er waren prachtige gesprekken. Illy en Meital zeiden dat het erg ontroerend was en betekenisvol dat ze Esther in het ziekenhuis zouden bezoeken en haar daar ongeveer een halve dag mee zouden vergezellen.

Een ander stel zei dat ze veertig minuten hadden gewacht op een afspraak met een Holocaust-overlevende die was in slaap gevallen, maar dat ze de afspraak niet wilden missen. Ze was zo blij dat ze hadden gewacht tot ze zelf wakker werd en dat het belangrijk voor hen was om haar te zien.

Een vrijwilliger zei dat ze ook leerde over geven en de hechte band met haar eigen grootouders en dat ze nu meer aandacht besteedt aan het bellen en bezoeken van hen wanneer ze kan.

Ik was zo blij hun verhalen te horen en dit gezegende werk nog een jaar van dichtbij te mogen meemaken.

We wensen dat we samen met de Holocaust-overlevenden kunnen blijven werken en ons toewijden aan deze geweldige ouderen voor nog vele jaren, in goede gezondheid en geluk, als God het wil.

En aan het begin van een verwarrende periode zullen we eindigen met de triomfantelijke woorden: Am Yisrael Chai, en in Gods naam, zullen we handelen en slagen!

Met grote liefde en hoop op rustige en vredige dagen,

Shir

Mijn Bezoeken

Net voor Shavoeot ging ik mijn geliefde Esterka's 90e verjaardag vieren. Ik had een heerlijke cheesecake meegebracht die ik zelf had helpen maken, kaarsen met het nummer 90, bloemen, een cadeau, en natuurlijk, hartelijke felicitaties. Esterka was zo blij en enthousiast dat ik er was. Ze blies de kaarsen uit en deed een wens; We aten de taart samen met Alonit en spraken over onze hele levens. Ze bleef het hotel in Tiberias bedanken waar ze op vakantie was geweest, dankzij de geweldige donaties die we met z'n allen hadden verzameld. Ze zei dat het haar echt had opgevrolijkt en liet haar gezicht weer stralen. Ik las haar de felicitaties voor, en ze was erg ontroerd en enthousiast over het Cadeau—een shirt dat haar echt stond. Het was simpelweg een prachtige en hartverwarmende ontmoeting.

Daarna verraste ik Lillian ook met een bezoek. Ik kwam met bloemen ter ere van de feestdag en was erg blij haar dochter en een van haar kleindochters daar te ontmoeten, evenals haar zoon die bij haar woont. Het was gewoon geweldig, het gesprek was leuk en vrolijk en zo familieachtig.

Ik ben erg verbonden met haar familie, haar dochter en kleindochters. Ze lieten me echt voelen dat ik deel uitmaakte van de familie. We spraken over het leven, het huwelijk, kinderen, optimisme, hoop, en "ja" zeggen en niet weigeren omdat je bang bent of de kracht niet hebt, want soms is het precies wanneer je "ja" zegt en het doet dat je de kracht geeft.

Het was geweldig, en als ik niet was gehaast naar een familiefeestdiner, had ik uren langer kunnen blijven.

Verslag van Illy en Meital

Vandaag hebben we Esther voor het eerst sinds de oorlog thuis bezocht!! We waren erg enthousiast om haar te zien en zij was meteen blij en voelde zich beter. We praatten veel en ze vertelde ons over haar tests en haar terugkeer naar routine. We maakten toasts voor haar en gingen samen eten. Meital leerde haar wat Engels ter voorbereiding voor de nieuwe buitenlandse verzorger die zou arriveren. We zaten meer dan twee uur samen en we hadden ook nog langer kunnen doorgedaan! Meital's zus kwam ook op bezoek vanuit de reservedienst in Safed en Esther was erg blij om haar te ontmoeten.

We waren vandaag bij Esther's en het was echt heel fijn!! Ze was echt blij dat we kwamen en Alonit en Yael sloten zich ook aan. We praatten over van alles en zongen een paar liedjes en het was echt leuk om haar zo goed en gelukkig te zien. We praatten even over het einde van het jaar en ik schreef haar ook een korte groet voordat we vertrokken hetgeen ze echt waardeerde. Het was echt leuk en we zijn erg verdrietig dat er dit jaar nog maar 2 bijeenkomsten zijn.

We waren vandaag bij Esther en vierden haar verjaardag! We waren echt gelukkig om te komen en we brachten haar een foto met een kleine groet en ballonnen.

We praatten veel over het leven, over haar situatie en vertelden haar hoe het met ons ging. Dat was een echt geslaagd bezoek en we zijn verdrietig dat het snel zal eindigen.